

Интервю на Whiplash и Ози с Biff Byford от Saxon

Saxon са на сцената вече над трийсет години, а наскоро издадоха 19-ия си студийен албум "Call to Arms". Непосредствената причина за срещата ни с Biff Byford беше участието на британската група на фестивала "Sofia Rocks 2011" заедно със Slade, Mike & The Mechanics, Whitesnake и Judas Priest. Макар че разполагахме с малко време, се опитахме да разберем някои любопитни подробности за актуалния диск на "саксонците", за интересния период от началото на 80-те и, естествено, за бъдещите творчески планове на групата ;-) За да сме коректни в предаването на фактите, трябва да отбележим, че в това интервю срещу нас, освен лаконичния Biff, беше и Doug Scarratt, но неговото участие в разговора беше по-скоро под формата на присъствие, а не толкова като отговори. Ето и по същество какво споделиха британските метъл класици за читателите на "Metal Katehizis":

Metal Katehizis: Здравей! Вашият нов албум "Call to Arms" е все още пресен. Как би го представил на потенциалните слушатели, които не са имали възможността да го чуят?

Biff Byford: Албумът излезе преди около месец и получава чудесни ревята. Явно, че хората го харесват. Бих казал, че е доста по-олдскуул от предния ни диск.

От къде дойдоха основните ви вдъхновения този път?

Не бих посочил нещо определено - това е просто колекция от чудесни песни. Целта ни най-вече беше да създадем парчета, които да движат хората, да провокират хората, да ги направят активни.

Обложката представлява оригиналния вариант на плаката "Lord Kitchener Wants You" и кореспондира много добре със заглавието. В същото време обаче е малко нетипична за Saxon.

Точно заради това я избрахме. Артуъркът на почти всичките ни албуми включва замъци, келтски мотиви и др. подобни. В случая търсихме промяна, обърнахме се към историята на 20-и век и избрахме този плакат. Нуждаехме се от нещо по-изчистено. Не трябваше обаче обложката да прилича на "Strong Arm of the Law" с подчертаната сила на закона, силата на значката... Смятам, че дизайнът на цялото издание стана доста сполучлив, а и феновете го одобряват.

Предходните ви три албума - "Lionheart", "Inner Sanctum" и "Into the Labyrinth" - бяха продуцирани от Charlie Bauerfeind. Сега за "Call to Arms" продуценти сте ти - Biff - и Toby Jepson. Защо решихте да промените успешната формула?

Последният ни албум "Into the Labyrinth" беше фантастичен - много го обичаме. Но смятам, че с него достигнахме до оптималното използване на този бомбастичен... немски звук, който Charlie създава. Сега искахме да се върнем към по-британското звучене. В настоящия диск реално няма някаква грандиозна промяна, но липсват, да речем, прекалено многото насложени китари. Страхме се да "изкараме" по-директен и първичен саунд. И, между впрочем, Charlie участваше в записите, но не продуцира "Call to Arms".

Споменатите три албума съдържаха много силен материал. Те дойдоха в момент, когато повечето музикални журналисти смятаха, че Saxon не могат да предложат нищо ново. Откъде дойде тази свежест в споменатите издания?

Аз смятам, че ние издаваме добри албуми още от "Metalhead" насам. Действаме на принципа "Никога не се предавай" и той явно работи при нас. Имам предвид, че се справяме най-добре в моментите, когато разни хора вече са ни отписали.

(В този момент в стаята изненадващо влизат Slade, с които Biff се оказва стар приятел. Музикантите се отдават на няколкоминутна сладка размисъл за изминалото време, в което не са се виждали, бел. авт.)

Извинявай за това - не сме се засичали от години.

Няма проблем. Да продължим със следеното: как приемате критиката и как реагирате, когато видите негативни ревьюта за албумите на Saxon?

Горим ги, ха-ха-ха. Всъщност просто ги игнорираме.

Четох няколко интервюта, в които споменавате, че вашият следващ проект ще бъде запис с оркестър. Защо се решихте на такава стъпка и би ли споделил малко повече подробности?

Засега не мога да споделя кой знае какви детайли за този проект. Имаме няколко песни, чиито оркестрации са разработени. Дадохме партитурите на класически оркестър от Полша, за да могат те да се подготвят. Но нека се има предвид, че може и въпросният оркестър да не се справи, така че има вероятност и да не работим с тях.

Сега бих желал да те върна три декади назад във времето. Какво беше усещането да си основна част от NWOBHM, когато вълната беше в своя пик?

О, беше фантастично.

В началото на 80-те Saxon бяха една от най-важните групи в NWOBHM. Много от бандите от това движение изкараха само по един-два албума и след това отпаднаха от състезанието. Имаш ли...

Спри! Усещам накъде отива въпросът ти, но нека не смесваме захарта с меда. Говорил съм с разни хора от медиите, както и с музиканти от движението, като Bruce Dickinson, да речем. Та тези хора са задавали много такива въпроси и са отговаряли на много подобни. Мисля, че повечето от въпросните "отпаднали" банди просто имат една добра песен, а не известно количество силни парчета. Ако вземем за пример нас - Saxon - и Iron Maiden, в самото начало на 80-те имахме страхотни попадения като "Running Free", "Wheels of Steel" и т.н. Но ние продължихме да пишем силни и зарибяващи парчета и след това. Подобно беше положението и при Motorhead. И при Judas Priest, естествено. Но пък банди като Angel Witch, Diamond Head, Anvil... Те като че ли не успяха да създадат парче, което да ги изстреля на върха, не успяха достатъчно дълго да правят песни, които да увличат феновете. Не ме разбирай погрешно - споменатите групи са много добри, но им липсваше тяхната "Denim and Leather" или тяхната "Living After Midnight" или техният "The Number of the Beast"... А и смятам, че (донякъде) им липсваше и късмет.

А имаш ли свои лични фаворити сред групите, които така и не достигнаха до големия успех?

О, харесвам доста от тях - Diamond Head, Angel Witch, Praying Mantis, Tygers of Pan Tang, Blitzkrieg... Много от активните по това време банди бяха адски добри. На някои от тях Metallica направиха и кавъри по-късно, което доста им помогна.

Когато си на сцената от толкова дълго време, имало ли момент, в който да се чувстваш изтощен и да ти е идвало да захвърлиш всичко и просто да се занимаваш с нещо друго?

Не, не мисля. Очевидно е, че се изморяваш, защото музикалният бизнес е уморителен, но не се уморяваш от самата музика. Все пак ние сме музиканти и това е нещото, което правим най-добре.

Тази вечер вие ще бъдете на една сцена със Slade, Mike & The Mechanics, Whitesnake и Judas Priest. Какво мислите за тези банди и за тази комбинация от групи?

Подборът е леко размесен, защото имаме две банди, които са малко по-различни от останалите - Slade и Mike & The Mechanics. Но пък смятам, че по този начин ще има за всекики по нещо. Май само някоя хардкор група липсва...

Утре (09.07.2011) в друг български град - Стара Загора - ще има фестивал, в който ще участват и Oliver/Dawson Saxon. Твоят коментар за групата?

Чух за тяхното участие. Oliver/Dawson Saxon са трибют-банда. Това май ще е някакъв трибют-фестивал... Смятам, че е тъжно.

Сега, когато се обръщаш назад, има ли нещо в миналото, което би желал да промениш? Съжаляваш ли за нещо?

Бих желал да знам къде се загубиха всички спечелени пари, ха-ха-ха..

